

Posudek vedoucího diplomové práce Evy Škrovinové „Na a čum“

Eva se v našem ateliéru po dobu magisterského studia zaobírala dvěma přístupy k obrazu, přičemž ten první byl ve své podobě klasicky malířský, citlivě promalovaný a lehce naivizující. Po obsahové stránce tím řešila převážně své osobní problémy skrze jasné archetypální symboly anima a animus. Vždycky si však potrpěla na řemeslné přípravě plátna a malířského podkladu, byla v tom skutečně důsledná. Její důslednost mi zpočátku připadala jako bizarní retro kutilství spolčené s lehkou dávkou ironie, které jsem později začal považovat za sympatické. Po různých experimentech se skrze odstraňování malířských vrstev postupně propracovala k novému zkoumání jednotlivých prvků obrazu. Její řemeslo začalo nabývat na konceptuálních rovinách.

V procesu vytváření závěrečné diplomové práce formuluje malbu jako objekt. Evinou motivací je současná konvence malby ve smyslu angažovaných velkoformátů v dnešním galerijním provozu. Z podivných pro mě důvodů začala uvažovat o praktičtějších možnostech uskladnění obrazu, což byl moment, který ji přivedl k vytvoření přenosného formátu do kufru atp. To je dobré dada. Stejně jako v řemeslných přípravách pojala Eva svoji práci opravdu důsledně, teda co se týče nalézání nových forem obrazu ve smyslu objektu. Její „výzkum“ (jak tomu sama říká) však postrádá hlubší obsahové pojednání. Celkové výsledky považuji spíše za průzkum. Hra s popraskanými vrstvami šepsu během procesu skládání vytváří výtvarné struktury, které lze vnímat jako dominantní historizující prvek, ať už vzpomeneme renesanci anebo surrealistickou fotografii. Celkově zapadá do současných redefiničních dřevěných konstrukcí. Minimalistická forma zpracování postrádá na své čistotě, barevné tahy štětce na formátech chápu jako zbytečně dekorativní. Evin „výzkum“ je ambivalentní mezi ironií a závažností konceptuálních kontextů. Hotovým výsledkem práce je nakonec pět monochromních pláten, čímž se zpětně vrací ke svým původním přípravám malířského podkladu. Exponuje tak čisté bílé plochy s plnou zkušeností minulého procesu, jeden z hotových formátů má opět možnost uskladnění, což je pro diváka netušené.

Evin výstup je jednoduchý, srozumitelný, nepostrádající humor. Pro laickou veřejnost mimo teoretické roviny zřejmě hůře dostupný, pro veřejnost odbornou trochu utopický. Cením si její propracovanosti navzdory celkově náročné výpovědi. Evinu práci chápu jako velmi sympatickou utopii a hodnotím známkou B.

Doc. Václav Stratil

V Brně dne 12. května 2013